

KŘÍŽOVÁ CESTA O NEMOCI

ÚVOD

Kristus nepřestal umírat. Lidé kolem nás, kteří každý den trpí a umírají, jsou stále On, který se jejich prostřednictvím dále nabízí Otci za spásu světa.

Pane, otevři naše srdce, aby rozjímání o tvé křížové cestě v nás prohloubilo vděčnost a touhu spojovat stále svůj život s tvým životem. Budeme dnes myslet hlavně na naše nemocné a všechny, kteří jim jakkoliv pomáhají.

1. JEŽÍŠ JE ODSOUZEN

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Krátce Pozorujeme pyšnou zaslepenost, sobeckost, nerozhodnost a vrtkavost veřejného mínění a říkáme si: Jak jen mohli...

Ale jsme my opravdu jiní? Neozývá se i v nás: Pryč s ním!?! Nemyjeme si ruce jako Pilát, když od nás okolnosti žádají, abychom podepřeli někoho z těch, kdo život nepocítují jako dar, ale jako odsouzení? Pane, pomoz nám být spravedlivými. Zdraví lidé mají většinou příliš často málo času a ruce plné práce. Nemocní naopak mají času mnoho, ale ruce často prázdné. Tato skutečnost stále hloubí příkop vzájemného nepochopení.

Pane, ty jsi ve svém – pozemském životě mnoho pracoval a mnoho trpěl. Proto Tě prosíme: Pozvedni náš pohled k sobě, ať se snažíme v bližních pochopit Tebe a Tobě ulehčit.

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

2. JEŽÍŠ PŘIJÍMÁ KŘÍŽ

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Přijímá. Zamysleme se nad tímto slovem. Nemoc přichází jako zloděj. Často znamená změnu života. Krátkodobě, dlouhodobě i trvale. Nemoc nečeká na naše dobrovolné ano. Svobodně můžeme volit jen svůj vnitřní postoj. Jak reagujeme? Dokážeme kříž nemoci přijmout? Přibližuje nás ztotožnění s trpícím Ježíšem k nebeskému Otci? Nebo se naopak od něj vzdalujeme vzdorem, reptáním, pochybováním o jeho lásce?

Pane, pomoz všem, kterým dáváš přímou účast na svém utrpení, pochopit, že jen kříž se stává stromem života. Připomínej nemocným, že hodiny uplynulé v planém naříkání, lhostejnosti nebo vzdoru jsou zakopanými hřivnami neužitečných služebníků. Pomáhej jim uvědomovat si, že i oni jsou spoluzodpovědnými za osud světa.

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

3. JEŽÍŠ PADÁ POPRVÉ POD KŘÍŽEM

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Pán Ježíš vykročil odhodlaně, s velkou láskou a touhou splnit poslání, a přece vzápětí padá. Duch je ochoten, ale tělo je slabé. Naše situace bývá komplikována tím, že selháváme duševně. Počáteční bídu a bolest vyplývající z nemoci přežijem v naději, že všechno bude zase dobré. Ale v okamžiku, kdy zjistíme, že do konce života poneseme nevyléčitelné následky, přichází pád.

Pád do malomyslnosti, duševní mdloby, nezájmu. Ležíme v prachu vydědění z normálního života. Je těžké se zvednout jenom proto, že je třeba jít dále a nést kříž.

Prosíme Tě, Pane, pomoz všem, kteří prožívají svůj pád do bezradnosti. Otevři jejich duchovní zrak pro hodnoty, které mohou vytvářet, jakmile se odhodlají nést svůj kříž ve tvých stopách.

Osvěcuj rosou své milosti zvláště ty, kterým nemohoucnost bere možnost zúčastňovat se přímo života ve farnosti při shromáždění kolem tvého obětního stolu a nacházet posilu v častém svatém přijímání.

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

4. JEŽÍŠ SE POTKÁVÁ SE SVOU MATKU

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

S hlubokou bolestí se skláníme před Mariinou bolestí za její věrné spolupůsobení na díle spásy. Jsme dojatí, ale pochopit, co v těchto chvílích se děje v srdci panenské Matky Bohočlověka, to nemůžeme... Jisté ale je, že velice hořkou složkou její bolesti bylo bezmocné přihlížení. Bolest, která je společná všem matkám světa, musejí-li bezmocně hledět na utrpení svého dítěte. Zamysleme se nad údělem matek dětí chronicky nemocných. Zvláště těch, které musí od prvních krůčků spoluprožívat obtíže bytosti, která by se chtěla normálně rozvíjet, ale je ve svých možnostech omezená. Je to především matka, která spoluprožívá tmou nevidomého, věčné ticho neslyšícího, spoutanost tělesně nebo duševně postiženého. Především matka zachycuje ozvěny zjevných i skrytých utrpení svého dítěte.

Pane, dej mi hluboké pochopení pro bolesti těchto matek. Maria, Matko milosrdenství, vezmi do svých dlaní jejich srdce, posiluj je ve víře a naději, že i ony spolupracují na vykoupení světa. Svatá Matko Krista Pána, dej, ať každá jeho rána zaryje se v duši mou...

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

5. ŠIMON POMÁHÁ NÉST KŘÍŽ

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Jméno Šimonovo nám většinou splývá s představou člověka, který je k pomáhání donucen. Jeho pomoc hodnotíme se smíšenými pocity. Vždyť byl k tomu donucen. Zamysleme se nad sebou a zjistíme, že i v našem životě převládají okamžiky, kdy i my jednáme alespoň do jisté míry z donucení. Bez radosti, bez vnitřní svobody. Jenom proto, že se to má, že se to od nás očekává. Ale v koutku srdce se ozývá ukřivděně: Proč právě já? Proč právě já musím mít nemocné rodiče, sourozence, známé? Proč právě já mám mít za souseda nebo spolupracovníka invalidu?

Obejmout vlastní kříž je těžké. Ale pomáhat při nesení kříže cizího není často lehčí. Vždyť zdravému člověku se nabízí tolik lákavých možností, jak zajímavěji využít svého času a síly.

Tichý, laskavý Ježíši: Nauč nás být shovívavějšími k sobě navzájem, abychom nechtěli příliš mnoho od druhých a sami ve svém poslání selhávali...

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

6. VERONIKA PODÁVÁ JEŽÍŠOVI ROUŠKU

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Pán Ježíš se vleče obklopen surovostí a netečností. Skupinka nejbližších k němu nemůže. A přece se k odsouzenému prodírá žena, hnaná touhou projevit pravý soucit. Vynalézavost a statečnost její lásky mění drobné gesto ve velký čin. Jak vděčná jí asi byla Panna Maria. Okamžitou vděčnost projevil i sám Pán Ježíš. V životě přicházejí hodiny, kdy nám nemohou pomoci naši bližní a musíme se svěřit cizí péči. Jaké osvěžení, útěchu a pocit bezpečí nám v takových chvílích dá ten, kdo dokáže jednat jako Veronika. Kdo dovede plnění povinností doplnit třeba jen nepatrným gestem obětavé lásky.

Pane, víme, že je velice těžké být Veronikou pro nejrůznější lidi, třeba i několik hodin denně. Proto Tě prosíme: Buď Ty sám silou těch, kteří se o to chtějí pokoušet. A jejich svěřencům dej vděčnou touhu přibližovat jim svým jednáním tvou přesvatou tvář.

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

7. JEŽÍŠ PADÁ POD KŘÍŽEM PODRUHÉ

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Jak těžký je každý krok, jak pomalu se vleče čas... Cesta mnohých nemocných není tak krutá, ale trvá někdy desetiletí. Ubývá odvahy, elánu, trpělivosti. Nemocný pociťuje svou existenci stále více jako ztrátovou. A tak může přijít pád do zoufalství. Proč dál žít? Proč se jen dívat, jen čekat a ještě být na obtíž druhým?

Pane, pomoz z takových pádů všem, jejichž víra se dostala do krize vlivem dlouhodobého strádání. Vlij jim novou odvalu a posil vědomí, že je třeba dojít, zvítězit, splnit úkol, který ve tvých očích není vůbec podřadný. Maria, potěšení zarmoucených, dej jim pocítit svou lásku!

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

8. JEŽÍŠ POTKÁVÁ JERUZALÉMSKÉ ŽENY

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

K smrti unavený Pán napomíná plačící Ženy. Jejich soucit asi byl příliš povrchní. Poplakaly si při pohledu na smutné divadlo, ale ve skutečnosti se snad vůbec nezamyslely nad údělem ještě mladého člověka, hnaného na potupnou smrt. Jak my reagujeme na cizí neštěstí? Neozývá se i v nás občas jen zvědavost, touha po senzaci?

Pane Ježíši, Ty jsi se stal Spasitelem všech lidí bez rozdílu. Tobě není nikdo cizí. Prosíme, pomoz nám, abychom si lépe uvědomovali, že jsme ratolestmi jednoho kmene, údy jednoho Těla! Nauč nás zdravé a silné bratry a sestry v Kristu opravdovému, plodnému soucítění. Nemocné pak osvobod' od uzavřenosti a přecitlivělosti, která sblížení ztěžuje.

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

9. JEŽÍŠ PADÁ POD KŘÍŽEM POTŘETÍ

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Je možné připustit, že vedle bolestí a nesmírné vyčerpanosti způsobil třetí pád Pána Ježíše i pohled na Golgotu. Kolik hrozného trápení jej tam ještě čeká! Uctěme nyní Ježíšovo utrpení vzpomínkou na všechny, kteří prožívají úzkosti sražení bleskem poznání, že i jim ze života zbývá jen výstup na Golgotu.

Pane, prosíme Tě vroucně: Dej těmto trpícím v plné míře pochopit, že i utrpení je plánem k našemu posvěcení. Vnukni jim tušení plnosti krásy své přesvaté tváře, aby neochabovali v trpělivosti a odvaze dobojovat dobrý boj. Jejich blízkým dej sílu a prozíravou lásku, aby dokázali co nejlépe pomáhat tělu i duši.

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

10. JEŽÍŠE SVLÉKLI ZE ŠATŮ

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Pohanští vojáci si podle svého práva berou Ježíšovi šaty. Je to kamének v hrozné mozaice jeho hořkého utrpení. A přece trneme, že ani ty nejčistší bytosti, jaké kdy země nosila, nebyly ušetřeny alespoň tohoto zahanbení. Situace, v nichž je zraňován stud, patří k utrpení zvláště těžce nemocných. Zamysleme se: Dovedeme být v roli nemocných trpěliví? Umíme klidně přijmout, co je nezbytné? A když léčíme a ošetřujeme jiné: Máme dosti taktu, šetrnosti a úcty? Přiznáváme tělesně nemocným právo na stud? Nejednáme s nimi občas jen jako s předměty? Dovedeme domyslit, že i v nejubožejším těle může být spoután jasný rozum a srdce stejně citlivé jako naše? Neignorujeme tuto skutečnost i když o ní dobře víme? Chováme se odpovědně k lidem, jejichž rozum zůstal na dětském stupni vývoje? Umíme je chránit před pohoršením nebo zesměšněním?

Pane, prosíme Tě o lásku, která umí citlivě překlenout i nejožehavější situace.

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

11. JEŽÍŠE PŘIBILI NA KŘÍŽ

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Za nás. Klanějme se lásce, kterou nemůže náš rozum pochopit a naše srdce obsáhnout. A duší nechme znít to jediné: Za nás... Za nás se nechal tak zmučit a v postavení prosícího Velekněze přibít na kříž. Za nás šeptá: „Otče, odpusť jim...“ Před svým utrpením projevil Pán Ježíš přání, abychom sledovali jeho příklad, abychom se navzájem milovali, jako On miloval nás.

Ptejme se svého svědomí: Kolik je v nás zrady? K následování je povolán každý. Silní i slabí, zdraví i nemocní. Každý se může podle svých možností podílet na vytváření nové země, protože každý může podle svých možností projevovat lásku. Ukřižovaná láska, prosíme Tě celým srdcem: Pomoz nám jít za Tebou!

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

12. JEŽÍŠ UMÍRÁ NA KŘÍŽI

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Pán Ježíš umírá v těžko představitelných mukách. A přece do posledního dechu myslí na druhé. Zamysleme se nad slovy, která říká své Matce a učedníku Janovi: „Hle, tvůj syn, hle, tvá Matka!“ Pán Ježíš i zde dává příklad. Umírající by měl mít možnost vidět, že ten, kdo o něj věrně pečoval, nezůstane opuštěn, že někdo druhý bude splácet jeho dluh lásky.

Bolestná Matko, přimlouvej se u svého Ježíše za všechny rodiče, kteří věrně dochovali předčasně své umírající děti, aby našli milující oporu v ostatních svých nebo adoptivních dětech. Pane, dej těmto dětem Janovu lásku a oddanost.

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

13. JEŽÍŠ JE SŇAT Z KŘÍŽE

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Pán Ježíš dotrpěl. Nyní už smí Matka k dítěti. Ale všechna její láska by nestačila k zařzení všech potřebných věcí, kdyby nebylo ostatních nezištných pomocníků. Pane, prosíme Tě za všechny, kdo dovedou poskytnout pomoc rodinám těžce nemocných, umírajících, zemřelých. Prosíme Tě za kněze, lékaře, ošetřovatelky a ošetřovatele a obětavé přátele, aby se i jim dostalo v těžkých chvílích života lásky a péče.

Svatá Matko Krista Pána, dej, ať každá jeho rána zaryje se v duši mou!

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

14. JEŽÍŠ POLOŽEN DO HROBU

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Svědkové ukřižování pohřbívali s Pánem Ježíšem i své naděje. V nás naopak vzpomínka na jeho hrob naději probouzí. Víme totiž, co následovalo. Vítězství nad smrtí – vzkříšení. Každé loučení je těžké. Sám Pán Ježíš plakal nad Lazarovým hrobem, a proto od nás nežadá, abychom v nejtěžších chvílích nosili kamennou masku necitelnosti. Ale křesťan, který chce být opravdu Kristův, by si měl být vědom, že právě v okamžiku, kdy svěřuje hrobu nejdražší bytost, má příležitost k velkému apoštolátu, když z jeho jednání bude vyzařovat důvěra ve zmrtvýchvstání Spasitele.

Pane, prosíme Tě, udržuj v nás živou naději, že i my vstaneme z mrtvých. Posiluj naši víru, aby hroby našich drahých nebyly pro nás místem beznadějného smutku, ale místem modlitby, připomínkou duše, která žije u Boha, který je Bohem živých.

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

ZÁVĚR

Pane Ježíši, rozjímali jsem o tvé nekonečné lásce a uvědomovali jsme si svou slabost. Máme v tomto okamžiku mnoho dobrých předsevzetí. Ale až nás opět obklopí těžkosti běžného života, bude se nám následování Tebe zase jevit jako příliš těžké nebo neuskutečnitelné. Ty jsi ale řekl: „ Co je nemožné u lidí, je možné u Boha.“ Proto Tě prosíme: Posiluj svou milostí naše snažení. Vlij nám touhu po svátosti – po eucharistii, otevři naše oči a srdce, uč nás stále lépe Tě nacházet v bratřích a sestrách, abychom Tobě žili, Tobě umírali, tvými byli živí i mrtví. Též k Tobě, Matko sedmiboletná, se obracíme s prosbou, abys nám vyprosila milost svatého života a svaté smrti. Amen.